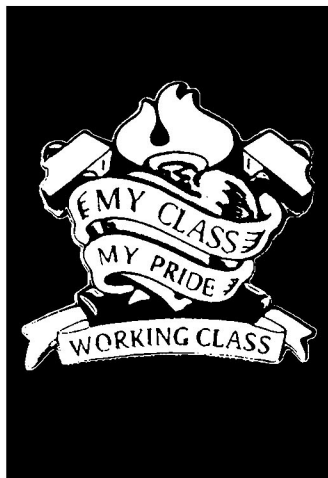

Upside*Down

έντυπο για την παρέμβαση
στα εκπαιδευτικά ιδρύματα | τεύχος 11 | Γενάρης 2016

ενάντια στις αξιολογήσεις
(είτε εσωτερικές είτε
εξωτερικές) των ζώων μας
•
γιατί το "πτυχία με αξία" είναι
καριερίστικο αίτημα (part 3)
•
πάρτι και φθνήη διασκέδαση:
τα ήθη και τα έθιμα των
παρατάξεων
•
φοιτητικά ζωάδια
•
η παπάρα του μήνα
•
coffee & cigarettes
•
+ sketch

editorial

Ζούμε σε μια εξαιρετικά μακάβρια περίοδο. Ζούμε στην εποχή που τα αφεντικά και το κράτος τους κλωστούν βίαια οποιοδήποτε στήριγμα είχε απομείνει όρθιο για τους από κάτω. Και το χειρότερο: ο εχθρός για να ξεπεράσει την κρίση του, έχει επιλέξει συνειδητά να περάσει πάνω απ' τα κεφάλια μας, χωρίς μεσοβέζικες λύσεις. Έτσι απλά, ολοκληρωτικά.

Αυτή η επίθεση είναι επιτυχημένη, όσο το δικό μας στρατόπεδο ναρκώνεται με αυταπάτες. Και το πανεπιστήμιο είναι ένας χώρος όπου οι αυταπάτες αυτές βρίσκουν πρόσφορο έδαφος, και αναπαράγονται από ένα ευρύ πολιτικό φάσμα. Η αυταπάτη ότι «μόνος μου θα την βγάλω καθαρή», είναι μια νάρκωση. Η αυταπάτη ότι «κάμα στρωθείς και διαβάσεις, κάπως θα καθαίρωζωθεις». Μια ακόμα νάρκωση. Η αυταπάτη ότι «με τους καθηγητές μας χέρι-χέρι θα δούμε προκοπή». Σε ζαλίζει και μόνο που το ακούς.

Αλλά υπάρχουν και άλλων ειδών αυταπάτες, προερχόμενες από μια παλιά διευθέτηση που καταρρέει σαν πύργος από τραπουλόχαρτα. «Το φοιτητικό κίνημα θα νικήσει με όπλο στα χέρια του τις γενικές συνελύξεις». Η καραμέλα αυτή, που βρίσκεται στα στόματα πολλών αριστερών φωστήρων, έχει αρχίσει να λιώνει. Γιατί ποιάς μπορεί να μιλάει για «νίκες του φοιτητικού κινήματος» όταν στις σχολές κυριαρχεί η εντατικοποίηση των σπουδών, όταν σε αυτές εισβάλλουν εργολαβίες (με εργαζόμενους με μισθούς πείνας) και security; Με ποιόν τρόπο μπορεί να θεωρηθεί «νίκη» οι έρευνες που διεξάγουν ανενόχλητοι οι καθηγητάδες για επιχειρήσεις και στρατό, χρησιμοποιώντας απλήρωτη εργασία φοιτητών; Πώς μπορείς να μιλάς για «νίκες», σε ένα πανεπιστήμιο που μέρα-με-τη-μέρα κόβεται και ράβεται στα μέτρα των αφεντικών και του κράτους;

Η συνέλευση upside down επιδιώκει να είναι μια συνέλευση «του καιρού της», αλλά και «κόντρα στον καιρό». Για αυτό η κριτική μας θα στοχεύσει πρυτάνεις, μεγαλοκαθηγητάδες, δαπίνες, παρατάξεις, φασίστες, ΜΜΕ, ΜΚΟ και όλους τους αφέντες των ζώων μας. Θα στοχεύσει, όμως, επίσης και τα πιο κανιβαλικά ένστικτα του φοιτητικού κόσμου: καριερισμό, «ευγενή άμιλλα» (δηλ. λυσσαλέο ανταγωνισμό), ρατσισμό, σεξισμό και ότι άλλο βρούμε στο δρόμο μας. Έτσι, στον ολοκληρωτισμό που επελαύνει στο πανεπιστήμιο, οργανωνόμαστε χωρίς αρχηγούς, με τις δικές μας δυνάμεις, ο ένας δίπλα στον άλλο και ισόπαρα. Αυτόνομο από ό,τι επιλέγει να αυτοαποκαλείται «φοιτητικό κίνημα» σε όλες τις εκφάνσεις του. Και όλα αυτά επειδή δεν ψηνόμαστε να φράμε τον ζόφο του πανεπιστημίου στα μούτρα. Για μας αυτό είναι αρκετό.

θα μας βρεις κάθε:

> **δευτέρα** | από τις **11ημ** | στο **στέκι στο παιδαγωγικό**
> **τρίτη** | μετά τις **8μμ** | στον **αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ανατόπια** (μπρ. παρθενίου 16)

και στα τραπεζάκια, κάθε:

> **πέμπτη** | **13-14μμ** | στην **εστία** του πανεπιστημίου
> **δευτέρα** | **11ημ-13** | στον κεντρικό διάδρομο του **ΤΕΙ**

πλαισιωμένο υλικό μας θα βρείς εδώ:
upsidedownproject.wordpress.com
mail: projectneolaia@gmail.com

Οι σχολές βάζουν τα καλά τους και είναι έτοιμες να υποδεχτούν τους αξιολογητές (εσωτερικούς και εξωτερικούς αλλά για τους εξωτερικούς καίγονται περισσότερο). Γι' αυτό το λόγο κατεβάζουν αφίσες από τους τοίχους του πανεπιστημίου ενώ βάφουν και τους τοίχους των σχολών, μην δουν κάποιο σύνθημα οι αξιολογητές και χαλάσει η ωραία εικόνα του πανεπιστημίου*.

Εσωτερικές είναι οι αξιολογήσεις που κάνουν τα μέλη (καθηγητές, φοιτητές) ενός τμήματος για τον εαυτό τους. Λέμε ότι δεν είναι τόσο σημαντικές, γιατί δεν αρκεί να λές ότι «το τμήμα είναι απαραίτητο για την οικονομική ανάπτυξη του τόπου», αλλά πρέπει να το λές και κανάς άλλος.

φοιτητή και να τον πρήξει να περνάει στην ώρα τους τα μαθήματα, να μην υπάρχουν καταλήψεις στις σχολές, να μειώνονται οι εισακτέοι σε κάθε σχολή και άλλα παρόμοια μέτρα. Μερικά από τα μέτρα αυτά έχουν εφαρμοστεί ήδη από αρκετές σχολές (π.χ. το όριο δήλωσης μαθημάτων). Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι οι προθέσεις των αξιολογητών δεν είναι και οι καλύτερες. Σκοπός τους είναι να κάνουν το πανεπιστήμιο πιο επικερδές για κράτος και αφεντικά. Να το μετατρέψουν σε έναν αποστειρωμένο χώρο όπου ο καθένας θα κοιτάει την δουλειά του δηλαδή οι φοιτητές να ασχολούνται αποκλειστικά και μόνο με τις σπουδές τους (γεγονός που θα αποκλείει από τις σπουδές τους όσους φοιτητές δουλεύουν γιατί δεν την παλεύουν αλλιώς οικονομικά) και δεν θα έχουν χρόνο για τίποτα

ισχύει κάτι από τα δύο, αλλά είναι αρκετά για να καταλάβουμε γιατί κάποιοι θέλουν το περίεργο πράγμα που λέγεται αξιολόγηση.

Α και για να μην ξεχάσουμε, οι αριστεροί προσπαθούν να μας κάνουν να πιστέψουμε ότι οι αξιολογητές είναι το απόλυτο κακό. Όμως με αυτόν τον τρόπο αποκρύπτουν τον ρόλο των καθηγητών, οι οποίοι είναι αυτοί που εφαρμόζουν τις προτάσεις των αξιολογητών, παρότι πολλοί από αυτούς όπου σταθούν κι όπου βρεθούν διατυμπανίζουν πόσο σωστό θα ήταν αν εφαρμόζαμε τις «καλές» προτάσεις των αξιολογητών για να γίνει το πανεπιστήμιο καλύτερο.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΕΙΤΕ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ, ΕΙΤΕ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ, ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ

Αντίθετα, η εξωτερική αξιολόγηση αποτελείται από πανεπιστημιακούς (ή όχι) από άλλα πανεπιστήμια, εντός ή εκτός Ελλάδας, που έρχονται καμιά-δύο φορές, τσεκάρουν τι παίζει σε ένα τμήμα, ενώ μετά το πέρας των αξιολογήσεων αναρτώνται στις ιστοσελίδες της κάθε σχολής οι εκθέσεις των αξιολογήσεων, όπου οι αξιολογητές κάνουν προτάσεις για να «γίνει καλύτερη η σχολή». Παρατηρώντας λοιπόν τις προτάσεις που κάνουν καταλαβαίνουμε ότι προωθούν την βάρβαρη εντατικοποίηση των σπουδών. Παραδείγματα αυτών είναι μέτρα όπως η παρακολούθηση των μαθημάτων από προαιρετική να γίνει υποχρεωτική, να υπάρχει όριο δήλωσης μαθημάτων ανά εξάμηνο, να εφαρμοστεί ο θεσμός του συμβούλου φοιτητών ο οποίος θα οργανώνει τις σπουδές του κάθε

άλλο, χωρίς φυσικά να υπάρχει χώρος και χρόνος για αυτόνομη πολιτική δράση.

Θεωρούμε ότι οι καθηγητές των πανεπιστημίων έχουν συμφέροντα από την αξιολόγηση. Και μάλιστα από μια καλή τέτοια. Γιατί έτσι θεωρούν ότι θα πλασαριστούν καλύτερα στις βαθμολογίες τμημάτων και πανεπιστημίων. Αυτό φυσικά τους προμοτάρει στις δουλειές που κάνουν ως έρευνα. Επίσης, οι καθηγητές χρησιμοποιούν τις προτάσεις των αξιολογητών για να διώξουν από πάνω τους το βάρος και την ευθύνη σε περίπτωση που εφαρμόσουν την αναδιάρθρωση που τους προτείνεται. Ενώ και οι καριερίστες είναι «φίλοι της αξιολόγησης» μιας και θεωρούν ότι η αξία ενός πτυχίου από ένα τμήμα που έχει αξιολογηθεί θετικά, ανεβαίνει. Δεν ξέρουμε αν

* Ενδιαφέρον: σε διάφορες σχολές παρατηρήσαμε ότι κατέβηκαν αφίσες και βάφτηκαν συγκεκριμένοι τοίχοι και δεν καθαρίστηκαν συνολικά. Μας μπήκε η ιδέα στο μυαλό ότι καθαρίστηκαν μόνο οι χώροι από τους οποίους θα περνούσαν οι αξιολογητές. Αυτό θα πεϊ ακαδημαϊκή σοβαρότητα!

ΓΙΑΤΙ ΤΟ «ΠΤΥΧΙΑ ΜΕ ΑΞΙΑ» ΕΙΝΑΙ ΚΑΡΙΕΡΙΣΤΙΚΟ ΑΙΤΗΜΑ

Στα προηγούμενα δύο κείμενα με αυτόν τον τίτλο στο έντυπο αυτό (Νοέμβριος και Δεκέμβριος του '15) εξηγήσαμε γιατί το αίτημα για πτυχία με αξία είναι καριερισμός, κάνοντας και μια ιστορική αναδρομή του αιτήματος, αλλά και της συνθήκης μέσα στα ιδρύματα πάνω στην οποία μεγαλούργησε ο αριστερός συνδικαλισμός.

Σε αυτό το τρίτο (και τελευταίο) κείμενο σκοπεύουμε να πούμε "τι αντιπροτείνουμε εμείς". Δεν μιλάμε προφανώς ούτε για μια εμπλοτύση της λίστας με bullets αιτημάτων στα πλαίσια που κατεβαίνουν στις γενικές συνελεύσεις. Ούτε και φυσικά για πράγματα που επειδή τα γράφουμε σε ένα έντυπο θα γίνουν αύριο-μεθαύριο. Αλλά, θα μιλήσουμε για πράγματα που εμείς θεωρούμε ότι θα συνέβαλαν στην ανατίμηση της εργασίας, πράγματα που θεωρούνται σκάνδαλα από το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας και της αριστεράς φυσικά, ώστε να απεμπλέξουμε την κουβέντα από τον ορίζοντα του συντησιακού συνδικαλισμού.

Να εξηγήσουμε μια έννοια που χρησιμοποιήσαμε ήδη και θα την χρησιμοποιήσουμε αρκετά στο κείμενο αυτό. Ανατίμηση της εργασίας: όλες αυτές οι πράξεις, τα αιτήματα, οι αγώνες που συμβάλλουν στην βελτίωση της θέσης των εργατών/τριων στο σήμερα. Είτε υλικά, είτε συνειδησιακά. Και έχουμε στο μυαλό μας πως (αντίθετα με τα υπο-

νοούμενα των "πτυχιών με αξία") η οποιαδήποτε ανατίμηση της εργασίας δεν μπορεί παρά να είναι αντίθετη στα συμφέροντα των εργοδοτών και όσων τα εκπροσωπούν στα πανεπιστήμια (πρυτάνεις, καθηγητές κλπ).

Για αρχή θα κάνουμε έναν βασικό διαχωρισμό ανάμεσα σε αντιπροτάσεις που αφορούν στο σήμερα (δηλαδή την ιδιότητα μας ως φοιτητές/τριες) και στο αύριο (ως μισθωτοί/ες εργάτες/τριες).

> Αντιπροτάσεις για το σήμερα

- Ταξική (δηλαδή εργατική) συνείδηση ενάντια στη φοιτητική! Όσο πιστεύουμε στα παραμύθια ότι το πτυχίο και το κυνήγι καριέρας αποτελεί εισιτήριο για τια τον παράδεισο, όσο πιστεύουμε ότι με τους εργοδότες έχουμε κοινά συμφέροντα (ή θέλουμε κι ίδιοι να γίνουμε τέτοιοι), και όσο θεωρούμε ότι οι καριερίστες είναι "συνάδελφοι" μας, τόσο περισσότερο υποτιμάμε τους εαυτούς μας συλλογικά. Αντίθετα, εμείς αναγνωρίζουμε τους εαυτούς μας ως εξής: είμαστε ένα κομμάτι της (μελλοντικής) εργατικής τάξης που αυτήν τη στιγμή τυχαίνει να σπουδάζει (χωρίς να είναι λίγοι βέβαια και αυτοί που δουλεύουν και σαν φοιτητές). Δεν πιστεύουμε πως η φοιτητική μας ιδιότητα μας κάνει κάτι ξεχωριστό (ή κάτι ανώτερο) σε σχέση με τους εργάτες χωρίς πτυχία (τους "ανειδίκευτους"), όπως όσοι σπουδάζουμε σε ΑΕΙ δεν θεωρούμε

τους εαυτούς μας ανώτερους από τους ΤΕΙτζήδες.

- Να ζητάμε κανονικό μισθό για τα projects και τις πρακτικές! Όσο κι αν φαίνεται περιέργο σε μερικούς, ορισμένες φορές μέσα στα πανεπιστήμια δουλεύουμε όπως ακριβώς θα μπορούσαμε να δουλεύουμε οπουδήποτε αλλού. Project και πρακτικές, τα οποία πολλές φορές παράγουν extra γνώση για τους καθηγητές, μας τρώνε (εργατο)ώρες και κόπο για να τα φέρουμε σε πέρας. Αλλά για κάποιο γαμημένο λόγο, εμείς αντί να τα αντιλαμβανόμαστε σαν εργασία (και άρα να απαιτούμε την πλήρη πληρωμή της), τα αντιμετωπίζουμε σαν "το τελευταίο βήμα πριν το πτυχίο", άντε και σαν χαρτζιλίκι άμα τύχει να μας δώσουν κανά ψίχουλο. Αλλά με τέτοια μυαλά, οι καθηγητές κάνουν ανενόχλητοι και τζάμπα τη δουλειά τους, πάνω στον κόπο μας!

- Ελεύθερη πρόσβαση για όλους στην τριτοβάθμια!

Έχουμε εξηγήσει ότι θεωρούμε το πτυχίο απλά σαν λίγες παραπάνω δεξιότητες που μπορεί ίσως κάποτε να μας φανούν χρήσιμες στην αγορά εργασίας. Παρόλα αυτά, δεν είναι δεδομένο ότι όλοι μπορούν να περάσουν σε κάποιο πανεπιστήμιο/τει της χώρας για να το αποκτήσουν, ακόμα κι αν πολλοί θα το ήθελαν. Και έχοντας κατά νου ότι είναι τα πιο φτωχά τμήματα της εργατικής τάξης που αποκλείονται από την πρόσβαση στην τριτοβάθμια, μέσω του συμπλέγματος φροντιστηρίων/-πανελληνίων, αυτό θα ήταν ένα αίτημα ενάντια στους διαχωρισμούς εντός της εργατικής τάξης σε "εξειδικευμένους" και "ανειδίκευτους". Να πούμε μιας και το έφερε η κουβέντα, ότι μερικά χρόνια πριν η "ελεύθερη πρόσβαση όλων στη τριτοβάθμια" ήταν αίτημα που διατύπωναν και οι αριστερές παρατάξεις, αίτημα όμως που χάθηκε κάτω από τόνους λάσπης καριερισμού που παρουσιάζονταν σαν αριστερά αιτήματα. Τα "πτυχία με αξία" ήταν κομμάτι της λάσπης αυτής.

- Εξίσωση πτυχιών ΑΕΙ/ΤΕΙ! Δεν είναι τόσο ζήτημα ουσίας, μιας και μια τέτοια εξίσωση δεν θα έφερνε τα πάνω κάτω στο πως μοιβονται τα αντίστοιχα επαγγέλματα στην αγορά εργασίας. Αλλά είναι ζήτημα συνείδησης. Ένα παράδειγμα: σε ένα σπίτι ο ηλεκτρολόγος/ΑΕΙ θα σχεδιάσει τις ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις, ενώ ο ηλεκτρολόγος/ΤΕΙ θα τις φτιάξει με τα χέρια του. Να το πούμε απλά: δεν θεωρούμε την 1η δουλειά χρησιμότερη/καλύτερη/εξυπνότερη από την 2η! Βέβαια, επειδή σε καπιταλισμό ζούμε, ο διαχωρισμός διανοητικής και χειρωνακτικής εργασίας (και η υποτίμηση της 2ης) είναι κάτι που συνέβαινε από την αρχή του, αλλά καλό είναι να μην πιστεύουμε και εμείς σαν μελλοντικοί εργάτες τις ιδεολογίες του καπιταλισμού. Και κάτι ενδιαφέρον: πριν μερικά χρόνια όταν τα εαακ στα ΤΕΙ είχαν βάλει αυτό το αίτημα, τσακώθηκαν με τους συντρόφους τους στα ΑΕΙ γιατί ο δεύτερο θεωρούσαν τον εαυτό τους κάτι ανώτερο. Φυσικά, το πράγμα έληξε όπως φαντάζεστε: ποτέ ξανά τα εαακ δεν μίλησαν για εξίσωση πτυχιών ΑΕΙ-ΤΕΙ.

- Ενάντια στην εντατικοποίηση, ενάντια και στις βαθμολογίες! Γιατί είναι πάντα προς το συμφέρον είτε αυτού που σπουδάζει σήμερα είτε αυτού που δουλεύει αύριο, να μην σκοτώνεται στη δουλειά για τα προς το ζην. Όσο περισσότερο δεχόμαστε νέους τρόπους των καθηγητών να εντατικοποιούν τις σπουδές σήμερα, τόσο πιο εύκολα το ίδιο θα κάνουν τα αφεντικά στο μέλλον. Και μην ξεχνάμε πως οι εντατικοί ρυθμοί σπουδών είναι ήδη εδώ: τι άλλο είναι οι εξεταστικές, ή ακόμα χειρότερα τι άλλο είναι η βαθμολόγηση των γραπτών και των πτυχίων; Λοιπόν, άμα είναι απαραίτητο να εξεταζόμαστε για να επιβεβαιώσουν ότι έχουμε τη γνώση, δεν είναι καθόλου απαραίτητο να μας βαθμολογούν και να φτιάχνουν ιεραρχίες μεταξύ μας.

> Αντιπροτάσεις για το αύριο

- Να μην αφήνουμε τα αφεντικά να μας κλέβουν περισσότερα από όσα έχουμε συμφωνήσει! Να αντιληφθούμε ότι με τα αφεντικά είμαστε μια οικογένεια, όχι επειδή μας αγαπάνε, αλλά επειδή μας έχουν γαμήσει τη μάνα! Όποιος/α έχει εμπειρία από δουλειά ξέρει από πρώτο χέρι τις μαλακίες που επικαλούνται τα αφεντικά για ρίξουν τα ζόρια τους (αν έχουν..) στις πλάτες των εργατών/τριων. Λοιπόν κομμένη: όσες ώρες δουλεύουμε τόσες θα πληρωνόμαστε και τα "δεν βγαίνω..", "τώρα με την κρίση κάνε κι εσύ παραχωρήσεις" να τα πουν αλλού!

- Αύξηση του (βασικού) μισθού, μείωση του χρόνου εργασίας! Είναι το πιο από πράγμα που θα συνέφερε τους εργάτες/τριες στις τσέπες αλλά και στη μείωση της κούρασης και της ανεργείας. Κι όμως! Η αριστερά που κάνει λιτανείες στο όνομα της εργατικής τάξης, ποτέ δεν της ήρθε αυτό το πράγμα στο μυαλό σαν αίτημα εργατικής ανατίμησης. Μάλλον επειδή στις λιτανείες της περιέχονται και τα (μικρά) αφεντικά...

> Επίλογος

Όλα αυτά που λέμε παραπάνω όπως τονίσαμε στην αρχή του κειμένου δεν είναι πράγματα που θα γίνουν επειδή το γράψαμε σε ένα έντυπο, και καμία από τις παραπάνω αντιπροτάσεις δεν μπορεί να ειπωθεί ξεκομμένα. Θέλουν συλλογική δράση, χρόνο και ένταση. Επίσης, στην παραπάνω λίστα θα έπρεπε να μπουν και πράγματα που ίσως μας διέφυγαν. Το μόνο σίγουρο είναι πως τα παραπάνω αποτελούν κατευθύνσεις που θεωρούμε εμείς σωστές, για την ανατίμηση της εργασίας. Και προφανώς, τίποτα από τα παραπάνω δεν γίνονται αμα τα βάλουμε σε ένα σε-ντόνι bullets σε μια γενική συνέλευση...

ΠΑΡΤΙ ΚΑΙ ΦΘΗΝΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ // τα ήθη και έθιμα των παρατάξεων

Αν μπορούσαμε να οριοθετήσουμε το παραταξιακό lifestyle σε στοιχειώδεις άξονες, σίγουρα ένας από τους πιο σημαντικούς θα ήταν η Φθνή διασκέδαση. Φυσικά, όταν λέμε Φθνή σε καμία περίπτωση δεν εννοούμε οικονομικά -ίσα, ίσα-, αλλά ποιοτικά: μπουζούκια, κλαρινομάγαζα, trendy πάρτι, εναλλακτικά μαγαζιά και πάει λέγοντας. Με λίγα λόγια ένα σύνολο με το οποίο οι περισσότεροι από εμάς είμαστε αρκετά εξοικειωμένοι, αφού αποκαλύπτει τον μικροαστικό χαρακτήρα των παρατάξεων του ελληνικού πανεπιστημίου και σίγουρα συμπυκνώνει "αυτά που θέλουν οι πρωτοετείς φοιτητάριοι για να μπουν στο κόμμα, στην οργάνωση, στο σχήμα". Αν λοιπόν θέλουμε να μιλήσουμε για τη φοιτητική διασκέδαση, καλά θα κάνουμε να μην την αντιμετωπίζουμε επιδερμικά, αλλά σαν ένα ευρύτερο μηχανισμό στον οποίο κάνουν κουμάντο οι διασυνδέσεις με το κράτος, τα μαγαζιά, η νύχτα και ότι αυτό συνεπάγεται. Εξηγούμαστε λοιπόν:

Η γέννηση του δεινοσαύρου 1: Παρατάξεις και Μεταπολίτευση

Όταν το '81, το ΠΑΣΟΚ ήρθε στο τιμόνι του ελληνικού κράτους δρομολόγησε για την παιδεία αυτό που έχουμε συνηθίσει να λέμε μαζικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης¹. Πιο συγκεκριμένα το 1982 εισήγαγε το νόμο 1268 για τη δομή και τη λειτουργία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, που έμελλε να χαρακτηρίσει τη μεταπολιτευτική

λειτουργία του ελληνικού πανεπιστημίου για τα χρόνια που θα ακολουθούσαν. Με λίγα λόγια, εκείνη την περίοδο γεννήθηκε το γνωστό σε όλους μας μεταπολιτευτικό πανεπιστήμιο που από τη μία παρήγαγε "αμφοιβήτηση" με το καντάρι και από την άλλη στερεοποιούσε όλο και περισσότερο τον κρατικό μηχανισμό (μπετόν αρμέ φάση). Τι έλεγε λοιπόν το εν λόγω νομοσχέδιο; Με ένα σύντομο ψάξιμο και διάβασμα του νομοσχεδίου² σημειώνουμε τις πιο σημαντικές κατευθύνσεις: ο γνωστός νόμος που κατοχυρώνει το πανεπιστημιακό άσυλο (άρθρο 2, *ακαδημαϊκές ελευθερίες και πανεπιστημιακό άσυλο*), την πλούσια κρατική χρηματοδότηση (άρθρο 3, *Γενικές διατάξεις*) και φυσικά το άρθρο για τη συνδιοίκηση, που έμελλε να γαλουχήσει το γιγάντιο μηχανισμό των παρατάξεων.

Όλα τα παραπάνω που αναφέραμε αποτέλεσαν τα σημεία κλειδιά για τη δημιουργία του παραταξιακού δεινοσαύρου που μεγαλούργησε στα ελληνικά πανεπιστήμια τα τελευταία 40 χρόνια. Από εκεί και ύστερα τα πράγματα θα έπαιρναν το δρόμο τους. Οι παρατάξεις στο πέρασμα του χρόνου θα δημιουργούσαν τέρμα μπετοναρισμένες σχέσεις με το κράτος και τους άπειρους μηχανισμούς του και παράλληλα θα αποτελούσαν το κατάλληλο μέσο για την πολυπόθητη έφοδο στον κρατικό ουρανό του κάθε καριέριστα φοιτητή ή φοιτήτρια που επέλεγε να μπλεχτεί με τον οποιοδήποτε τρόπο. Είναι η στιγμή όπου η φοιτητική ζωή και ειδικά η επιλογή του συνδικαλισμού σε οποιαδήποτε κομματική νεολαία, παράταξη ή οργάνωση θα εξασφάλιζε άπειρα υλικά προνόμια: από φίλους και σημειώσεις μέχρι κομματική καριέρα και πτυχία με αξία.

Η γέννηση του δεινοσαύρου 2: Μέσα και Τρόποι πειθούς

Φυσικά η προσέλκυση νέου κόσμου και η διατήρηση όλων των υλικών προνομίων που αναφέραμε αποτέλεσε ολόκληρη μαστοριά. Βέβαια, κάτι τέτοιο για τους παραταξιακούς μηχανισμούς και τους δεινούς συνδικαλιστές της μεταπολίτευσης ήταν παιχνιδάκι. Εκείνη τη χρονική περίοδο ήταν που άνθισαν ένα σωρό μέσα για να γουστάρει το φοιτητάριατο: άφθονα πάρτυ, κλαρινομάγαζα, εκδρομές, μπουζούκια και δώστου νεοελληνική μικροαστική κουλτούρα³. Αυτή η διαδικασία αποτέλεσε και αποτελεί ακόμα την απαραίτητη μορφή μύησης για την πρόσδεση στους παραταξιακούς μηχανισμούς και φυσικά τα συμφέροντα που απορρέουν από αυτούς. Με λίγα λόγια εκεί ήταν που σπηριζόταν και η πολιτικοποίηση των φοιτητάρων, είτε αυτοί ήταν προσδεμένοι στους κομματικούς μηχανισμούς της δεξιάς, είτε της αριστεράς. Και γι' αυτό το λόγο ήταν ρηχή και ακίνδυνη.

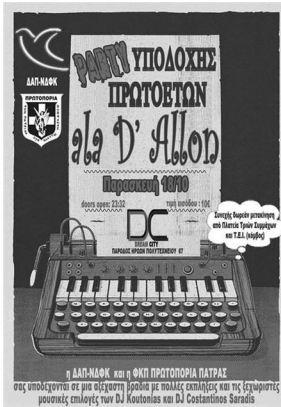
Σε αυτό το σημείο πρέπει να τονίσουμε πως η Φθνή διασκέδαση δεν υπάρχει μόνη της. Παράλληλα με το γέμισμα των κομματικών μηχανισμών από πρωτοετείς, συγκροτείται ένα υλικό δίκτυο συμπεφόντων που ξεκινάει από τους φοιτητές, συνεχίζει στο κόμμα και καταλήγει σε διάφορα αφεντικά της νύχτας που τρίβουν τα χεράκια τους. Το σχήμα είναι κυκλικό και οι ροές χρήματος επίσης. Με απλά λόγια όλοι είναι ευχαριστημένοι: από τον μαλάκα δαπίτη πρωτοετή που θα βρει φίλους και τον συνδικαλιστή που θα κάνει καριέρα στο

κόμμα γιατί έχει πολλά κονέ μέχρι το αφεντικό του κλαρινομάγαζου που θα βάλει άπειρα φράγκα στην τσέπη του και τους μαφιόζους της νύχτας που θα ανανεώσουν την κυκλοφορία των προϊόντων τους (κάθε είδους!).

Πριν από περίπου ένα χρόνο μιλάγαμε για το πώς λειτουργεί ο μηχανισμός της ΔΑΠ στα πανεπιστήμια⁴. Πως τα τελευταία χρόνια έχει εμπλουτίσει το ρεπερτόριο της με νέα παρακρατικά μέσα που βρίσκουν έφορο έδαφος στη μαφία και τη νυχτερινή διασκέδαση των μητροπόλεων. Το παράδειγμα είναι αντιπροσωπευτικό γι' αυτό το επαναφέρουμε:

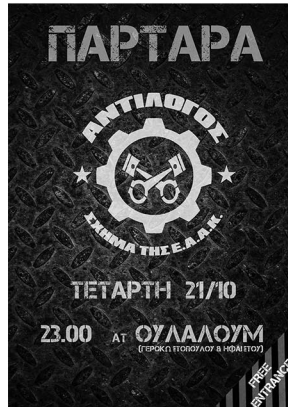
"Η δαπ, θα έλεγε κανείς με ευκολία πως είναι απλά ένας μηχανισμός των πάρτι. Και δεν θα είχε και άδικο. Πάρτι από εδώ, πάρτι από κεί, εκδρομή στο βουνό, εκδρομή και στη Μύκονο. Είναι τέτοιος μηχανισμός και με το παραπάνω. Πράγμα που σημαίνει κονέ με τη νύχτα. Κονέ με τη νύχτα σημαίνει κονέ με τη μαφία και το οργανωμένο έγκλημα. Κονέ με τη μαφία και το οργανωμένο έγκλημα σημαίνει μπράβοι, εμπόριο ναρκωτικών, εμπόριο λευκής σαρκός, ξέπλυμα χρήματος. Πως να βρίσκει άλλωστε χρηματοδοτήσεις η νεολαία της δεξιάς πέρα από την κομματική χρηματοδότηση?"

Η εποποιία των ελληνικών μεταπολιτευτικών παρατάξεων έχει χτιστεί δίπλα, δίπλα με μαφιόζους,

αριστερά: πάρτι υποδοχής πρωτοετών της δαπ μαζί με τους κύριους φασίστες της "πρωτοπορίας". δυσκολευτήκαμε να βρούμε αφίσα που να μην έχει εμετικό-σεξιστικό δαπίτικο αστεϊάκι..

δεξιά: πάρτι της αντιλογάρας, σε γνωστό μαγαζί της γεροκωστοπούλου. ρε μπας κι έχουν κονέ με μαγαζιά οι "επαναστάτες"; τουλάχιστον δεν το ονομάσανε "αντιεμπορευματικό πάρτι" όπως είχαν κάνει παλιά τα εασκ στο φυσικό.

μπράβους, τσάτσους, ελληνάρδες και τον υπόλοιπο νεοελληνικό βούρκο. Και γι' αυτό το λόγο τόσα χρόνια μεσουρανούσε. Ήταν ένα απαραίτητο κομμάτι του κράτους και απολάμβανε τα οφέλη από την πολιτική του. Είτε αυτά ήταν από τα διάφορα ρουσφετοδίκτυα που έστηνε γύρω από επικερδείς μηχανισμούς, είτε αυτά ήταν από την φυσική εξόντωση των μεταναστών εργατών και εργατριών στα διάφορα στρατόπεδα συγκέντρωσης και μπουρδέλα της επαρχίας, είτε ήταν από τις άπειρες εκδοχές της αντεργατικής του πολιτικής.

Τώρα που γυρίζει: Νέες ευκαιρίες για φράγκα στο πανεπιστήμιο

Πιο πάνω επιχειρήσαμε να περιγράψουμε πάνω κάτω πως χτίστηκε και πως λειτουργούσε ο μηχανισμός των μαζικών παρατάξεων καθώς και η βιομηχανία Φθηνής διασκέδασης που έστησε στα χρόνια της μεταπολίτευσης. Τι γίνεται όμως τώρα όπου η κρατική χρηματοδότηση εξανεμίζεται; Και πιο σημαντικό, τι γίνεται τώρα που μαζί με τον κρατικό προστατευτισμό προς τις μεταπολιτευτικές παρατάξεις χάνεται και η δυναμική τους; Για του λόγου το αληθές, τον τελευταίο καιρό οι μαζικές παρατάξεις έτσι όπως τις γνωρίσαμε (όσοι τουλάχιστον τις προλάβανε με τον παλιό καλό τους ρόλο) τραβάνε μεγάλα ζόρια. Έτσι λοιπόν, μέσα στα ζόρια τους αφήνουν ένα τεράστιο κενό πίσω τους. Μην βιαστείτε να χαρείτε. Οι παρατάξεις δεν θα εξαφανιστούν μια κι έξω, αλλά κι

άλλοι μηχανισμοί θα αναλάβουν τη δουλειά τους, παράλληλα με αυτές. Ποιός θα αναλάβει τον διαμεσολαβητικό τους ρόλο; Ποιός θα εξασφαλίζει την αξία του πτυχίου; Ποιός θα διοργανώνει γαμάτα πάρτυ και ποιός εν τέλη θα βγάζει φράγκα από αυτά;

Η αλήθεια είναι πως την απάντηση στα παραπάνω ερωτήματα δεν την γνωρίζουμε με σαφήνεια. Παρόλα αυτά μπορούμε να κάνουμε μία σαφή εκτίμηση με βάση τα δεδομένα που έχουμε μέχρι τώρα. Δεδομένο α) Το κράτος είναι μηχανισμός. Αυτό σημαίνει πως έχει πολιτική συνέχεια και για να τη διατηρήσει δημιουργεί θέσεις κλειδιά. Αυτό με τη σειρά του σημαίνει πως αν κάποια θέση μείνει κενή, καλύπτεται αυτόματα από κάποια καινούρια που "κάνει για τη δουλειά". Άρα είμαστε σίγουροι πως τον ρόλο τους θα τον αναλάβουν άλλοι μηχανισμοί. Δεδομένο β) Τα τελευταία χρόνια έχουν κάνει την εμφάνισή τους στο πανεπιστήμιο νέα υποκείμενα που δείχνουν να έχουν τα κατάλληλα προσόντα για να καλύψουν τα κενά των παρατάξεων⁵. Είτε είναι τα πτυχία με αξία, είτε είναι το σπάσιμο των καταλήψεων, είτε είναι η διοργάνωση γαμάτων πάρτυ με υψηλό μπάζετ για μοίρασμα. Φυσικά, ο λόγος γίνεται για το υποκείμενο που διαμορφώνει το πανεπιστημιακό περιβάλλον της καπιταλιστικής κρίσης: καριερίστες φοιτητές, φυτά, ΜΚΟ, workshops και οτιδήποτε άλλο τρίζεται στα κεφάλια μας τα τελευταία χρόνια. Δεδομένο γ) Τον εν λόγω υποκείμενο έχει δώσει αρκετά σημάδια πως η πολυπόθητη θέση στους μηχανισμούς του κράτους του ανήκει πανηγυρικά. Ένα χαρακτηριστικό απο αυτά στο οποίο είχαμε ξανά αναφερθεί σε προηγούμενο τεύχος είναι η διοργάνωση πάρτυ στο Πάρκο Ειρήνης, το κεντρικό εστιατόριο που νοικιάζει το πανε-

πιστήμιο Πατρών στην εταιρία Patras Catering⁶. Εκεί λοιπόν τα είχε όλα: φράγκα, μπράβους, ΜΚΟ, ομάδες καριεριστών φοιτητών που συγκροτούνται μέσω facebook και το κερασάκι ήταν πως η εν λόγω εταιρία πριν από 2 χρόνια είχε εκκενώσει μία κατάληψη λίγο δίπλα της. Με λίγα λόγια, όλα τα σκατα των παρατάξεων νοικοκυρεμένα σε ένα πακέτο καριέρας και μαφίας. Γούστα οι καριερίστες!

Συνοψίζοντας, το παραπάνω κείμενο αποτελεί μία προσπάθεια να περιγράψουμε το πανεπιστημιακό περιβάλλον της καπιταλιστικής κρίσης. Αυτό το περιβάλλον διαμορφώνεται από τη μία από την αποδυνάμωση των μαζικών μεταπολιτευτικών παρατάξεων και από την άλλη την ανάδυση ενός νέου υποκειμένου που συγκεντρώνει καριερίστικα και μαφιόζικα χαρακτηριστικά ικανά να συμπληρώσουν τις ανάγκες του κρατικού μηχανισμού. Βέβαια, μέσα σε αυτό το χάλι υπάρχουμε και εμείς. Όλοι αυτοί και αυτές που επιλέγουμε να οργανωνόμαστε, να σκεφτόμαστε και να δρούμε αυτόνομα από το κράτος και τις αριστερές ή δεξιές μεθοδεύσεις του. Και αυτό όχι από κάποιο ρομαντικό ιδεαλισμό, αλλά από την πεποίθηση πως μόνο έτσι θα την παλέψουμε με αξιοπρέπεια.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Γιατί τα πτυχία με αξία είναι ένα καριερίστικο αίτημα, Part 2, Upside Down #10, Δεκέμβρης '15
2. Μπορεί κανείς εύκολα να το βρει με ένα ψάξιμο στο google: "Νόμος 1268 της 16.7.82. Για τη δομή και λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων". Είμαστε σίγουροι πως θα έχει και άλλες ύποπτες τρύπες από αυτές που αναφέρουμε ως τις πιο σημαντικές.
3. Όποιος ενδιαφέρεται να μάθει περισσότερα για το φοιτητικό lifestyle as ρίξει οπωσδήποτε μία ματιά στο "Lifestyle και φοιτητές", από τους Φοιτητές σε κρίση ταυτότητας, εκδόσεις Κριτική Σκέψη
4. ΔΑΠ: από μηχανισμός των πάρτυ, σε ιδεολογικό και παρακρατικό μηχανισμό, Upside Down #3, Φλεβάρης '15
5. Γιατί τα πτυχία με αξία είναι ένα καριερίστικο αίτημα, Part 1, Upside Down #9, Νοέμβρης '15
6. Στο πάρκο της ειρήνης τα πάρτυ, η ιδιωτικοποίηση και ο εθελοντισμός βγάζουνε το μάτι!, Upside Down #2, Γενάρης '15

Κριός: Το 2016 μπαίνει με το καλό. Θα σου βγει όρεξη για συλλογική δουλειά, σκέψη και δράση. Μην αφήσεις την εξεταστική να σε εμποδίσει.

Ταύρος: Νομίζεις πως η νέα χρονιά θα φέρει αλλαγές προς το καλύτερο και θα μειωθεί η ανεργία και θα κάνει τη ζωάρα που πάντα ονειρευόσουν. Μην περιμένεις πως θα τα φέρει αυτά ο Άγιος Βασίλης στον οποίο έστειλες γράμμα. Ο κόσμος δεν κερδίζεται με προσευχές!

Δίδυμος: Το '15 σου πήγαν όλα στραβά. Και δεν κέρδισες καν το φλουρί μπας κι αλλάξει η γκίνια σου. Πήγαινε κόντρα στη σκατίλα γύρω σου και ψάξτεν αλλιώς!

Καρκίνος: Ευκαιρία να αποδείξεις ότι είσαι με τη συλλογική δράση. Στην εξεταστική αυτή ανέγραψε συλλογικά, βούτα τα γραπτά των φωτών, πες τις λύσεις στους διπλανούς σου και πέτε την στους μαλάκες που τσεκάρουν ποιος αντιγράφει.

Λέων: Ακόμα περιμένεις να βγει καμιά γενική συνέλευση και να χειροκροτήσεις τους φίλους σου από τα εασκ που μιλάνε με στόμφο και πάνω από όλα με ουσία στις γ.σ. Πακέτο! Τώρα πια θα τους ξαναδείς πριν τις εκλογές να μιλάνε.

Παρθένος: Έγινες δαπ επειδή σου έδωσαν σημειώσεις. Πόσο μαλάκας είσαι? Πραγματικά...

Ζυγός: Έφυγες από το σούριζα και πήγες στη λαέ, μαζί με εασκ και (πα)αρδιν φπάχνεται το νέο αριστερό προφίλ! Η νεολαία σούριζα ενώθηκε κι εσύ το παίζεις και αντιπολίτευση. Άντε γεια!

Σκορπιός: Φήμες λένε πως διαμαρτύρεσαι μοιράζοντας χριστιανικά φυλλάδια ενάντια στους μομφολοφίλους. Πέρα από το ότι είσαι φασιστάκος και θα αρπάξεις τίποτα σφαλιάρες όπου να 'ναι, σκέψου μήπως αλλαξοπίστησες. Ξέρεις πως λέγεται ο χριστιανός που διαμαρτύρεται? (η απάντηση στο επόμενο τεύχος)

Τοξότης: Φίλε/φίλη τοξότη! Συγχαρητήρια για τη δουλειά που κάνει όλο αυτόν τον καιρό! Συνέχισε να ρίχνεις το βέλος σου εκεί που ξέρεις καλύτερα από τον καθένα.

Αιγόκερως: Σκάσε πια! Όλη την ώρα μιλάς για τα μαθήματα και τους βαθμούς σου. Είσαι το καλύτερο φυτό, τι θες και παράσημο?

Υδροχόος: Μας έπρηξες με το έντεχνο. Βάλε λίγο ρυκκ στη ζωή σου!

Ιχθύς: Χάπι νιου γιάρ! Προστατεύει από εγκεφαλικές φοιτητικές διάρροες! Όλο για σένα!

οικονομικής ενίσχυσης για τα δικαστικά έξοδα των 5 φοιτητών που δίνονται για την συμμετοχή στην διαδήλωση ΝΟΕΧΡΟ στις 1/5/2015

party

23.00+

9.1

γαλάινο κτήριο ΠΑΝΤΕΙΟΥ

σχήματα **ΕΑΑΚ** και **ΑρΕν** Αθηνών

Αριστερό Δίκτυο Νεολαίας

Το 2016 ήρθε και η αλήθεια αποκαλύφθηκε. Πίσω από κάθε κριτική, πίσω από κάθε λέξη και έκφραση οργής απέναντι στην αριστερά, κρυβόταν μια τεράστια σχέση αγάπης και πάθους. Ναι δυστυχώς, η φωτογραφία δίπλα δείχνει την πραγματική αλήθεια. Τα εσακ, το (πα)αρ.διν και η αρ.εν. έβγαλαν αφίσα με τους upside down. Τώρα πέρα από την πλάκα οι τύποι και οι τύπισσες είναι τόσο άχρηστοι που στην αφίσα τους, όχι μόνο δεν κατάφεραν να βάλουν μία άλλη φώτο σχετικά με τους 5 φοιτητές, αλλά χρησιμοποίησαν δικιά μας αφίσα και δεν έσβησαν καν την υπογραφή μας. Είναι αποτέλεσμα τεμπελιάς? Είναι αποτέλεσμα αχρηστίας? είναι κάποιο σχέδιο? Ό, τι και να 'ναι **να πάνε στο διάολο!**

Εικαστικές παρεμβάσεις στο αψε σβήσε!

Η εικαστική παρέμβαση που βλέπετε στην εικόνα ήρθε και έκατσε πάνω σε μία σβάστικα στις τουαλέτες της Επιστήμης των Υλικών. Βέβαια, το καλό είναι πως δεν φτούρησε και πολύ καιρό, γιατί προλάβαμε έγκαιρα να εκφράσουμε τις έντονες καλλιτεχνικές μας ανησυχίες. Γιατί όμως το λέμε αυτο; Γιατί πολύ απλά το πανεπιστήμιο δεν μοιάζει καθόλου με δεξαμενή ριζοσπαστικοποίησης ούτε οι φοιτητές είναι από τη φύση τους επαναστάτες, όπως έχουν βαλθεί να μας πείσουν οι αριστεροί συμφοιτητές μας. Είναι ένα ετερογενές και ταξικό μείγμα στο οποίο σίγουρα θα υπάρχουν και φασίστες, οι οποίοι μάλιστα τον τελευταίο καιρό βρίσκουν όλο και πιο εύφορο έδαφος στο πανεπιστήμιο τη στιγμή που υπάρχουν ακροδεξιοί καθηγητές που σχεδιάζουν την αντιμεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους. Πάντως το καλό είναι πως μέχρι τώρα δεν τολμούν να κάνουν την εμφάνισή τους δημόσια γιατί γνωρίζουν πολύ καλά τι τους περιμένει: κλωτσοπατινάδα! Σε κάθε περίπτωση όμως εμείς επιφυλασσόμαστε για το μέλλον...

Προβολές στο στέκι στο παιδαγωγικό

Κάθε Τρίτη στις 14.00 και μέσω εξεταστικής η ομάδα προβολών Προνοletariος από το στέκι στο παιδαγωγικό διοργανώνει προβολές. Μια προσπάθεια για να βρεθούμε μαζί, κόντρα στη μιζέρια της εξεταστικής και στην ατομική-ανταγωνιστική σχέση που αποκαλύπτεται όταν πρέπει να αξιολογηθούμε. Για όσους λοιπόν θέλουν να επικοινωνήσουν έξω από εμπνευματικές σχέσεις και lifestyle καλοούπιας μη χάσουν την ευκαιρία.

Για περισσότερα εδώ steikeiptde.blogspot.com

κλιπμένο από το έντυπο "the return of the rat" (#3, γυνάρης 112), του αυτοδιαχειριζόμενου στεκνού νομίμου (αδηνά)

ΠΡΟΪ,
ΣΕ ΕΝΑ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ...

ΓΙΑΤΙ
ΑΡΧΗΞΕΣ!

ΑΞΕ,
ΑΦΕΝΤΙΚΟ,
ΠΟΥ
ΝΑ ΞΕΡΕΣ!
Τι;

ΕΙΧΕ ΚΙΝΗΣΗ
ΚΑΙ ΑΡΧΗΞΕ ΤΟ ΛΕΒΟΦΟΡΕΙΟ
ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΜΑΛΑΚΑΣ
ΠΑΤΡΑΚΕ ΣΤΗ ΣΤΑΣΗ ΚΑΙ
ΜΕΤΑ ΕΓΙΝΕ ΑΦΙΣΤΗΜΑ ΚΑΙ
ΔΕΝ ΜΟΥ ΑΝΟΙΞΕ Ο ΔΙΑΠΟΡ
ΚΑΙ ΕΙΧΕ ΚΑΙ ΟΥΡΑ
ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΓΕΤΕΣ
ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ ΚΑΙ...

ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΣ
ΝΑ ΚΑΝΩ
ΕΓΩ;

Ε, ΑΝ
ΕΙΧΑ ΕΝΑ ΠΑΡΤΙ
ΝΑ ΕΡΧΟΜΑΙ
ΚΡΙΘΟΣ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΙΔ.
ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΑ
ΛΕΦΤΑ ΠΟΥ
ΠΑΥΝΟ...

Ε, ΔΕ ΒΡΑΝΟ ΤΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ
ΚΡΕΣΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΕΡΜΑΝΟΚΕ
ΤΟΥ ΑΜΑΝΕ ΤΗΝ ΕΜΑΔΑ.
ΑΝ ΔΕ ΣΤΗΡΞΕΙΣ ΚΑΙ
ΕΣΥ ΑΙΓΟ ΣΤΑ
ΑΓΓΟΛΑ...

ΝΑΙ,
ΓΙΑΤΙ ΑΝ
ΕΒΡΑΙΝΕΣ, ΕΑ
ΤΑ ΜΟΙΡΑΖΟΣΤΗ!
A TANKO!
ΚΑΙ ΣΗ ΚΑΙ
ΕΜΑΔΑ
ΣΟ!

ΚΑΜΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ...

